

Sygn. akt V CSK 286/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko J. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego

w (...)

z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagań przewidzianych w tym przepisie może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany oparł na przesłance z art. 398⁹ pkt 4 k.p.c. oraz wskazał, że w razie stwierdzenia jej braku, wniosek opiera na przesłance z pkt 1 tego przepisu, to jest występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zwrócić należy uwagę, że obie te przesłanki występują we wzajemnie rozłączności i nie da się pogodzić twierdzenia o oczywistej zasadności skargi skoro w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Ocena argumentacji zaprezentowanej we wniosku nie prowadzi do konkluzji o potrzebie przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania.

Ocena twierdzeń skarżącego w aspekcie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie uzasadnia wniosku o takiej nieprawidłowości wyroku, iżby można było przypisać mu znamię orzeczenia nielegalnego, bo sprzecznego z elementarną wiedzą prawniczą, a argumentacja co do istnienia zagadnienia prawnego,

acz obszerna, nie jest wystarczająca dla stwierdzenia wystąpienia zagadnienia prawnego, istotnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aj